

ŁASZENIE (1) *sb n*

D sg łasieniu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rzeczownik od „łasić się”; udawanie, pozorowanie:

Wyrażenie: »fałszne łasienie«: dawfzy sie zwyciężyć fałsznemu łasieniu/ [...] y przypuściwfzy gorącą miłość do fercá/ zoftála nieobácznie więźniem gorzszego człowieká/ niż ktory s tych ieft / co w piekle miefzkáią. GórnDworz Aa4.

Cf **ŁASIĆ SIĘ, ŁASZENIE**

DJ